

Küçük Tilkinin Kitapçısı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Tilkinin Kitapçısı

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın kalbinde, uzun ağaçların fısıldadığı ve güneş ışığının yapraklar üzerinde dans ettiği yerde, yeşil önlüklü küçük bir tilki, içi oyuk yaşlı bir meşe ağacının basamaklarını süpürüyordu. Camları parlattı ve bir tabela astı: Orman Kitapçısı. Kehribar rengi gözleri yuvarlak okuma gözlüğünün ardında pırıl pırıl parlıyordu. Bugün büyük açılış günüydü ve neredeyse hiç bekleyemiyordu.

Tilkinin en iyi arkadaşı, mavi örgü yelekli minik bir sincap, kitaplarla dolu bir çantayla koşup geldi. Gür kuyruğu bir bayrak gibi sallanıyordu. 'Raflar hazır!' dedi cıvıdayarak. Bütün hafta çalışmışlardı; cesur fareler, şapşal aylar ve uzak diyarlar hakkındaki hikâyeleri düzenlemişlerdi. Şimdi küçük dükkân kâğıt, ahşap cilası ve taze macera kokuyordu.

İlk ziyaretçileri, yarım ay gözlüklü ve mor atkılı yaşlı bir baykuştı. Sessizce süzülüp içeri girdi ve raflara başını salladı. 'Pek çok masal okudum,' dedi, 'ama bir kitapçı, paylaşmaya değer bir hazinedir.' Tilki ona bir fincan çay uzattı. Sincap bir minderi kabarttı. Baykuş yerleşti ve dükkân sıcacık, davetkâr bir yer oldu.

Haber ormana yayıldı. Sarı hırkalı küçük bir tavşan, uzun kulakları titreyerek kapıdan baktı. 'Girebilir miyim?' diye fısıldadı. 'Elbette!' dedi sincap ve onu sıcacık bir köşeye yönlendirdi. Tavşan bir resimli kitap açtı ve gözleri kocaman oldu. Kısa süre sonra dans eden bir ördek hakkındaki hikâyeye kıkır kıkır gülüyordu.

Daha çok hayvan geldi: bir porsuk, iki fare ve bir kirpi ailesi. Tilki, şen seslerle yüksek sesle okudu ve karakterleri canlandırdı. Sincap raflar arasında koşturup her ziyaretçi için tam doğru kitabı buldu. 'Bilmeceleri sever misin?' diye sordu utangaç bir köstebeğe. 'Bunu dene!' Köstebek gülümsedi ve kitabı eve götürdü.

Her gn yeni dostlar getiriyordu. Baykuş her oęleden sonra gelip gezilerinden eski masallar anlatıyordu. Kkler ayaklarının dibinde toplanıp karlı daęlar ve gizli maęaralar hakkındaki hikyeleri dinliyordu. Tilki ile sincap mutlu kalplerle izliyordu. 'Hikyeler iin zel bir zamanımız olmalı,' dedi tilki. 'Herkes iin bir masal saati!'

İlk masal saatini planladılar. Sincap davetiyeler yazıp meşe palamudu kapaklarına yerleştirdi. Tilki minderlere bir daire şeklinde dizdi. 'Acaba biri gelir mi?' diye endişelendi sincap. Ama saat üçü vurduğunda dükkân tıklım tıklımdı. Küçük tavşan önde oturuyordu, kitap çantası yanındaydı. Utangaç köstebek bile sessizce içeri süzüldü.

Tilki, akıllı bir karga hakkındaki bir masalla başladı. Her karakter için farklı sesler kullandı ve hayvanlar güldü, alkışladı. Sonra baykuş, kayıp bir yıldız hakkında yumuşacık bir hikâye anlattı. Oda sessizleşti ve herkes öne eğildi. Küçük tavşan patisini kaldırdı. 'Bir tane daha, lütfen?' diye sordu. Böylece bir tane daha okudular.

Ondan sonra masal saati gnlk bir keyif oldu. Sincap kitapları konularına gre dzenledi: pazartesileri macera, arambaları hayvanlar ve cumaları masallar. Tanıtıđı her hayvanı davet etti, zellikle de utanga olanları. 'Bayılacaksın,' diye sz verdi ekingen bir fareye. Fare gerekten bayıldı, zellikle de kk ama cesur bir valye hakkındaki hikyeye.

Kitapçı her zamankinden daha kalabalıklaştı. Daha yaşlı hayvanlar sessiz okuma köşeleri için geliyordu. Küçükler canlı masal saatleri için geliyordu. Tilki, ucu beyaz kuyruğu sallanarak kapıda herkesi karşılıyordu. Sincap rafları düzenli, çayı sıcak tutuyordu. Hatta bir ödünç kitap kütüphanesi bile başlattılar, böylece kitaplar çantalarda ve sepetlerde evlere gidebiliyordu.

Yağmurlu bir gün, küçük tavşan endişeli bir yüzle geldi. 'Rüzgâr yuvamızın çatısını uçurdu,' dedi. 'Kalacak yerimiz yok.' Tilki ile sincap birbirlerine baktılar. 'Kitapçada yer var,' dedi tilki. 'Yuvan onarılana kadar burada kalabilirsin.' O gece dükkân battaniyeler ve fısıltıyla anlatılan hikâyelerle doldu.

Ormandaki hayvanlar tavşanın derdini duydu. Aletlerle ve iyi kalplerle geldiler. Kunduzlar yuvanın çatısını onardı. Kuşlar dallar getirdi. Sincap kocaman bir tencere çorba yaptı. 'Okumak dostları bir araya getirir,' dedi baykuş bilgece, 've dostlar birbirleriyle ilgilenir.' Herkes başını salladı ve sıcacık bir yemek paylaştı.

Yuva onarıldığında tavşan, tilkiye ve sincaba sarıldı. 'Bana cesur hissettirdiniz,' dedi. 'Şimdi ben de başkalarına yardım etmek istiyorum.' Dükkânda bir genç okurlar kulübü başlattı; küçükler orada yüksek sesle okuma alıştırmaları yapabiliyordu. Sincap patilerini çırpı. 'Yeni bir masal saati!' diye sevindi. Tilki gülümsedi ve daireye yeni bir minder ekledi.

Artık her gün kitapçı hikâyelerle, gülümsemelerle ve yeni dostlarla dolu. Tilki şen seslerle okuyor. Sincap her ziyaretçi için en doğru kitabı buluyor. Baykuş eski masalları paylaşıyor. Küçük tavşan kıkırdıyor ve bir tane daha istiyor. Ve sıcacık oyuk meşede, orman hayvanları okumanın onları bir araya getirdiğini biliyor.

Tilki ile sincap akşam karanlığında pencerenin yanında oturup ateş böceklerinin yolu aydınlatmasını izliyor. 'Birkaç kitapla başlamıştık,' diyor tilki. 'Şimdi bak,' diyor sincap, 'koskoca bir ailemiz var.' Son ziyaretçi kitabını kanadının altına alıp ayrılırken gülümsüyorlar. Yarın daha çok hikâye, daha çok dost ve daha çok sevinç getirecek.

Ve eęer bir gn ormanda dolaşırsan, yeşil kapılı oyuk meşeyi ara. İęeriden kahkahalar ve yumuşak sesler duyacaksın. Tilki seni sıcak bir gülmsemeyle karşılayacak, sincap sana bir hikâye bulacak ve sen mutlu bir kalple ayrılacaksın. Çünkü küçük kitapçıda her gn dostlarla ve masallarla doludur.